

Kázeň z ev. služ. Božích v Bratislave (NK) 6. 4. 2026,
8.30/**10.00 (VP)**,
2. sl. veľkonočná, ES: 601, 129, 149, 141, A 34 / 601, 129
(**VP**: 603, 604), 149, A 34, ep. Sk 10, 37 - 43, ev.: L 24, 13 -
35, téma: **Nezničiteľná sila vzkriesenia**

Marek 16, 9 - 18: „9 A keď (Ježiš) vstal na úsvite v prvý deň po sobote, zjavil sa najprv Márii Magdaléne, z ktorej kedysi vyhnal sedem démonov. 10 Ona šla a zvestovala to tým, čo bývali s Ním a teraz žalostili a plakali. 11 Tí však, keď počuli, že žije a že Ho videla, **neverili**. 12 Potom zjavil sa v inej podobe dvom z nich na prechádzke, keď išli do poľa. 13 Aj títo šli oznámiť to ostatným; ale ani im **neuverili**. 14 Konečne ukázal sa jedenástim, keď sedeli za stolom, a **karhal ich nedôveru a tvrdosť srdca, že neverili tým, čo Ho videli vzkrieseného**. 15 Potom im povedal: Chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. 16 Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený. 17 A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, novými jazykmi budú hovoriť, 18 hady budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú klást ruky a tí budú zdraví.“

Milí bratia a milé sestry!

Ježiš učeníkov „*karhal za ich nedôveru a tvrdosť srdca, že neverili tým, čo Ho videli vzkrieseného*“. Nie sú tieto slová prekvapujúce? **Prečo Ježiš obviňuje svojich učeníkov, že majú problém prijať Jeho zmŕtvychvstanie?** Veď aj pre nás, súčasných ľudí, to nie je ľahké. Pritom sme boli vychovaní v kresťanskej civilizácii, ktorá nám učenie o Kristovom vzkriesení odovzdávala od detstva. Obdivujeme, že sa k nemu hlásili aj mnohí pozoruhodní ľudia, či už učenci, štátnici, spisovatelia. No učeníci nič z toho nemali.

Pre nich - pre Židov bolo vzkriesenie pred posledným súdom nemysliteľné. Prorok nikdy nebol vzkriesený. Samozrejme, učeníci boli presvedčení, že Ježiš je Božím prorokom. Avšak skutočnosť, že po ukrižovaní vstal z mŕtvych, bola mimo ich náboženského sveta. Preto keď im ženy povedali evanjelium, že Ježiš žije, mysleli si, že vravia nezmysly. Až neskôr, keď videli Krista osobne, uverili.

Keď im o Ňom hovorili ženy, bolo to pre nich priťažké. Mal im to Ježiš vyčítať?

V liturgii katolíckych spoluveriacich je veta: „Hľa, tajomstvo viery“. Pre mnohých našich súčasníkov je však tajomstvom predovšetkým smrť.

Aj keď máme za sebou 2000 rokov kresťanskej civilizácie, mnohí vyučovanie náboženstva, konfirmačnú prípravu a stovky služieb Božích, **keď myslíme na vlastnú smrť, nie je jednoduché rozoznávať svetlo vzkriesenia.** Nie je to tak, že by sme tomu neverili, ale aj tak tomu celkom neveríme. Javí sa to celkom ľudské.

Čo sa viery vo vzkriesenie týka, v tejto záležitosti je Pán Ježiš neoblomný. Dôvod? – V hre je budúcnosť človeka. Kristovo vzkriesenie a nádej, ktorá z neho vyplýva, určujú veľké zlomy v živote. Sú základom pre absolútnu novosť. Záver príbehu to objasňuje zmienkou o veľkolepých činoch učeníkov: *„V mojom mene budú vyháňať démonov, novými jazykmi budú hovoriť, hady budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú klásť ruky a tí budú zdraví.“*

Samozrejme, že to nie je výzva k drezúre hadov či k pyšným pokusom zahrávať sa s pitím toxických smrteľných tekutín. Ide o obraznú reč, vyjadrenie toho, že tých, ktorí idú v Kristovom mene zvestovať evanjelium, nezastaví nijaké nebezpečenstvo (por. L 10, 19).

Je zrejmé, že **dôsledky Veľkej noci sa nezastavili pri prvých učeníkoch. Pokračujú a budú pokračovať dodnes. Prekonávajú**

bariéry nemožného tým, že prinášajú život uprostred smrti.

Viacerí ste počuli o Matke Tereze. – Rehoľnej sestre, albánskeho pôvodu (zo Severného Macedónska), ktorá v indickom meste Kalkata obetavo pomáhala chudobným, umierajúcim, opusteným na ulici. Tí, ktorí sa s ňou stretli, zistili, že žiari láskou a šťastím.

Podľa svojich vlastných slov však Matka Tereza mala dlhé obdobia, keď necítila Božiu prítomnosť. Keď pristúpila k prijímaniu, chcela vidieť Pána, ale videla len kúsok chleba. V zúfalstve chcela vo svojom srdci pocítiť Kristovu útechu, ale necítila nič. Po jej smrti sa našiel zápisník, do ktorého táto obdivuhodná mníška napísala: „Boh je pre mňa len prázdnota a ticho. Pozriem sa a nič nevidím. Počúvam a nič nepočujem. Môj jazyk sa chce modliť, ale nemôže nič povedať.“ Počas rokov, keď si všetci mysleli, že je šťastná, sa Matka Tereza cítila osamelá, prázdna a utrápená. Chcela mať vieru, ale cítila, že stojí v odstupe.

Výnimočné na tom je, že Matka Tereza napriek svojim desivým pochybnostiam rozsievala okolo seba toľko lásky. Hoci sa cítila ako žijúca duchovná mŕtvola, vytvorila jedno z najobdivuhodnejších diel 20. storočia. Vyvoláva to, čo môžeme nazvať tretím prvkom.

Prvý prvok sa týka skutočnosti vzkriesenia. Pre kresťanskú vieru sa to naozaj stalo: **Bezhriešny Boží Syn, zdroj života, nemohol zostať väzňom smrti.** Nie je to obraz, poetický opis, ktorý by evokoval víťazstvo lásky nad zlobou sveta, ale skutočnosť: Kristus skutočne vstal z mŕtvych.

Druhým prvkom je, že Veľká noc je prísľubom nášho vlastného vzkriesenia. Boží Syn nemusel prísť na zem a zomrieť, iba kvôli nám. Tým, že nebeský Otec Ho vzkriesil, dal Mu slávne povstať z hrobu, nám Boh potvrdzuje, že je naším Otcom a že so všetkými svojimi deťmi zaobchádza rovnako, teda už teraz nám oznamuje naše vzkriesenie.

Matka Tereza je príkladom **tretieho prvku: Kristovo vzkriesenie prináša do nášho sveta nezničiteľnú životnú silu.** Už Biblia to zdôrazňuje, no mnohí ľudia hlásiaci sa k cirkvi to prehliadajú. Nevidíme vo svete ohromnú Božiu moc, ktorá sa prejavila na Veľkú noc? Nevidíme, že aj my z nej máme úžitok? Nevyvodzujeme z toho zrejmy dôsledok, že vždy, keď sa situácia zdá beznádejná, keď sa zdá, že Boh je neprítomný, alebo keď vidíme len negatíva nejakej udalosti, **Ježišovo vzkriesenie zostáva v činnosti? Dokáže premeniť smrť na život.**

Evanjelium podľa Marka zdôrazňuje ešte jeden dôsledok: „*Chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu.*“ Inými slovami, **máme k dispozícii zdroj sily, nikdy sa nevzdávať v našom kresťanskom svedectve.** To je ohromný prínos v súčasnej situácii, keď sa cirkev zmenšuje. Keď sú mnohé kostoly poloprázdne. Pritom v nejednom zbore ľudia často robia, čo je v ich silách. Snažia sa byť druhým nablízku, pochopiť ich potreby. No zdá sa, že väčšinu to nezaujíma.

Čo ešte môžeme urobiť? Snažili sme sa vychovať naše deti ako kresťanov, no nejedno z nich nemá vieru. Zdá sa, že nasledujú trend svojej generácie. Urobili sme, čo sme vedeli. **Ako bojovať proti duchu doby?**

Keď čítame správy z cirkevného života spred mnohých desaťročí, takto uvažovali aj naši rodičia a starí rodičia. Aj vtedy bola cirkev ďaleko od ideálu. Napriek tomu **kresťanstvo pokračovalo. Pretože moc vzkriesenia pôsobí vo svete.** Zázrak je stále možný. Preto sa nevzdávajme. V modlitbách budme vytrvalí. **Aj keď sa zdá, že mnohí z mladých ľudí sa vybrali inou cestou, modlime sa za nich, aby našli vieru.**

Sú veci, kde musíme ustúpiť, keď naše deti nejdú tou cestou, ktorú sme si predstavovali. Keď napríklad nehrajú na hudobný nástroj, hoci generácie ich predkov mali k hudbe blízko. Alebo

keď nemajú vzťah ku knihám a sledujú len videá. Možno je to škoda, ale taký je život.

Za ich vieru sa však nikdy neprestaňme modliť. Pán Boh totiž stále pracuje pre každé z našich detí, aj pre náš zbor a svoju cirkev.

Modlitba je dôležitou zbraňou. **Svedectvo o živom Kristovi môžeme a máme podávať aj príkladom života.** V spoločnosti, ktorá zabúda na kresťanstvo, veľa hovorí úprimne prežívaná viera. Využívajme príležitosti k svedectvu, ktoré nám Pán dáva. To neznamená hustiť do druhého biblické verše. Skôr to značí nenechať sa odradiť, keď je uzavretý a neprijme pozvanie. Pri inej príležitosti to skúsme znova.

Aby naša viera mala dlhý dych, trpezlivosť, aby sme sa nevzdali, potrebujeme sa sýtiť Božím slovom.

Vytrvalosť v modlitbách, svedčiť príkladom, využívať Bohom darované príležitosti k svedectvu, to sú spôsoby, ako ukázať, že Kristovo zmŕtvychvstanie prinieslo do nášho sveta nezničitelnú životnú silu.

Neprepočujme, že do **misie sú vyslaní učenici, ktorých Pán Ježiš Kristus bezprostredne predtým karhal za ich nedôveru a tvrdosť (natvrdnutosť) ich srdca.** K viere majú pozývať nie dokonalí hrdinovia, ale tí, ktorí mali sami veľký problém uveriť, že Pán žije

a uverili, až keď ich osobne stretol. Úspech svedectva o Zmŕtvychvstalom, **úspech kresťanskej misie teda nie je z nás**, nie je v našich výnimočných schopnostiach, našej perfektnosti, šikovnosti, mimoriadnych intelektuálnych či apologetických schopnostiach. **Úspech misie je z nezničitelnosti moci vzkriesenia Pána Ježiša Krista.** Nech je táto sila Kristovho vzkriesenia s nami. Amen.

S použitím myšlienok Daniela Gnaegiho,

Matka Tereza: Pod', bud' Mojím svetlom - súkromná korešpondencia svätice z Kalkaty s komentárom Briana Kolodiejchuka (vydali Kapucíni na Slovensku, Vydavateľstvo Minor, Bratislava 2009),

*Jiří Mrázek: Markovo evangelium 9 - 16 (vyd. Jen Keřkovský - Mlýn, Jihlava 2029): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***

Modlitba:

Všemohúci Bože,
Tvoje slovo nás neustále usvedčuje,
ako málo vážne ho berieme
a ako sme natoľko uzavretí do neviery,
že si z neho nedokážeme zobrať
ani tie najväčšie a najúžasnejšie dary,
ktoré nás biednych robia bohatými.
Odpusť nám, prosíme,
že sme sa tak nezmyselne zmierili s vecami,
s ktorými sme povolaní bojovať.

Zmierili sme sa s hriechom a so skutočnosťou
smrti tak,
že nás Tvoje správy o premožení týchto dvoch
mocí
nechávajú chladnými a nechápavými.
Odpusť nám, že navzdory Tvojim svedectvám
býva pre nás pohreb pohrebom a hrob
hrobom.
Daruj nám vieru,
ktorá by sa verne držala Tvojich zaslúbení,
až kým sa naplnia.
Daj nám aj to, aby sme porozumeli,
že vzkriesený Ježiš môže rozbiť
všetko naše veľké i drobné spojenectvo so
smrťou
a môže od základu zmeniť náš život.

Zdroj: Sešli světlo své, vyd. Kalich, Praha 1970